

“मीठे बच्चे- संगमयुग ब्राह्मणहरूको लागि कल्याणकारी युग हो, त्यसैले सदा नशामा रहनु छ, कुनै कुराको चिन्ता गर्नु छैन।”

प्रश्न:- जसको अवस्था राम्रो छ, उनका निशानीहरू के हुन्छन्?

उत्तर:- उनीहरू कुनै पनि कुरामा रुदैनन्। उदास हुँदैनन्, चिन्ता वा अपसोच हुँदैन। हर सिनलाई साक्षी भएर हेर्छन्। कहिल्यै पनि किन, केको प्रश्न गर्दैनन्। कसैको नाम रूपलाई याद गर्दैनन्, एक बाबाको यादमा हर्षितमुख रहन्छन्।

गीत:- माता ओ माता.....

(मातेश्वरीको शरीर त्याग गरेको बेला २४-०६-६५ मा यो महावाक्य बापदादाले सुनाउनु भएको हो, कृपया त्यही ध्यान सँग पढ्नुहोला।)

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूलाई आदेश छ- बेहदको बाबालाई याद गरिराख। जति पनि नाम रूपवाला बच्चाहरू बाबाको सेवामा छन्, उनीहरूबाट यो ज्ञान एवं योग सुन्नु छ। उनीहरूले पनि यही सुनाउँछन्- बाबालाई याद गर किनकि वर्सा उहाँबाट मिल्छ। मम्माले पनि त त्यही सुनाउँछिन्, बच्चाहरूले पनि त्यही सुनाउँछन्- शिवबाबालाई याद गर। तिमी बच्चाहरू यहाँ शिवबाबाको यादमा बसेका छौ, तिमीहरूलाई कुनै चिन्ता गर्नु छैन किनकि तिमीहरू बेहदका बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। यिनीहरूमा कसैले पनि शरीर छोडेर जान्छन् भने हामी भन्छौं- यो भावी हो। कल्प पहिले पनि यो भएको थियो किनकि ड्रामा अनुसार पनि त चलुपन्यो नि, जसबाट कुनै चिन्ता रहँदैन। आज मम्मा गइन्, भोलि अरू पनि कोही जान्छन् फेरि पनि बाबालाई मुरली सुनाउनु छ अवश्य। बाबा तिमी बच्चाहरूलाई नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट सुनाउँदा, त्यसको अर्थ सम्झाइरहनु हुन्छ र सबैलाई यही भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू बाबालाई याद गर, कसैको नाम रूपमा नफँस। यो त सबै बच्चाहरूको लागि ज्ञान हो। पछि गएर अरू पनि धेरै वन्दरफुल कुरा देखिन्छन्। यतिबेला त छन् नै दुःखका कुरा, तर त्यस दुःखको हामीलाई कुनै चिन्ता छैन। हेर, यी बाबा त कुनै फिक्रमा छैनन् किनकि जान्दछन्- हामीले त बाबालाई नै याद गर्नु छ, हामीले बाबाबाट वर्सा लिनु छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- रचनाबाट कुनै वर्सा मिल्दैन, रचनालाई रचयिताबाट मिल्छ त्यसैले जति पनि क्रिएसन (बच्चा-बच्चीहरू) छन्, उनीहरूले एक क्रिएटरलाई याद गर्नु छ। चाहे जेसुकै होस्। मानौं, कुनै पनि यस्तो विघ्न पर्छ भने संशयको त कुनै कुरै छैन किनकि एक शिवबाबाको नै याद गर्नु छ, यसमा नै बच्चाहरूको कल्याण छ। यदि कोही राम्रो सेवा गर्दा-गर्दै जान्छ भने बुझ्नु पर्छ- जो पनि जान्छ, उसलाई गएर अरू कहीं पार्ट खेल्नु छ। कुनै न कुनै कल्याणको कारण यो सबै कुरा हुन्छ किनकि बाबा कल्याणकारी हुनुहुन्छ र यो संगमयुग छ नै ब्राह्मणहरूको लागि कल्याणकारी। हर एक कुरामा कल्याण सम्झिएर नशामा नै रहनु छ किनकि हामी ईश्वरीय सन्तान हौं। ईश्वरबाट वर्सा लिन्छौं, वर्सा लिँदा-लिँदै कोही गइहाल्छन् भने अवश्य उनको कुनै अरू पार्ट छ होला, यो भन्दा पनि ठूलो केही कार्य गर्नु छ।

अहो सौभाग्य! जो हाम्रो नै पार्ट छ, कल्प पहिले जसरी बाबाको सहयोगी बन्ने। सहयोगी बन्दा-बन्दै कोही साधारण मृत्यु पनि मर्न सक्छन्। हामी सम्झन्छौं- ड्रामा अनुसार नै यो सबै कुरा हुन्छ, कोही गयो भने के

२०७५ भाद्र ८ शुक्रवार २४-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

भयो। हामीले उसको लागि केही गर्नु छैन। हाम्रो त सबै कुरा गुप्त छ। वास्तवमा अवस्था उसको राम्रो हो, जसलाई कहिल्यै आँसु आउँदैन। यस्तो पनि कहिल्यै नसम्झ- मम्माको शरीर छुट्यो, अब के होला! आँसु आयो भने फेल हुनेछौ किनकि बाबा बस्नु भएको छ नि, जसले हामी सबैलाई वर्सा दिइरहनु भएको छ। उहाँ त हुनुहुन्छ नै अमर, उहाँको लागि कहिल्यै कसैलाई आँसु आउने आवश्यकता नै छैन। हामी स्वयं पनि खुशीले शरीर छोड्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। मम्माको पनि कुनै कार्य अर्थ यस समय जानु थियो, यो पनि ड्रामा हो। कोही पनि आफ्नो अवस्था अनुसार शरीर छोड्छ भने उसको कल्याण छ। धेरै राम्रो घरमा जन्म लिएर वहाँ पनि केही आफ्नो खुशी दिनेछिन्। साना-साना बच्चाहरूले पनि सबैलाई खुशी गरिदिन्छन्। उसको सबैले धेरै महिमा गर्छन्। त्यसैले बच्चाहरू ड्रामा र बाबामा आधारित छन्। जे पनि हुन्छ, सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड... त्यो ड्रामामा भरिएको छ, यस्तो सम्झिएर खुशीमा, सदा हर्षित रहनु पर्छ। कसैको पनि नाम रूपमा हामी फँस्नु हुँदैन। थाहा छ- यो शरीर हो, यसलाई त जानु नै छ। हरेकको पार्ट निश्चित छ, हामी रून्छौं भने, के रूनाले उसको पार्ट बदलिन सक्छ? त्यसैले बच्चाहरूलाई बिलकुल अशरीरी, शान्त र हर्षितमुख रहनु छ। अटल, अखण्ड राज्य लिनु छ भने यस्तो बन्नु पनि पर्छ। कुनै पनि घटना हुन्छ भने भनिन्छ- भावी, अफसोचको त कुनै कुरा नै छैन। कल्प पहिले पनि यस्तै भएको थियो। घटना त हुनु नै छ, चल्दा-चल्दै भूकम्प जान्छ। यस्तो होइन- तिमीहरू मध्ये कोही मर्दैन, होइन। कोही पनि मर्न सक्छ, कुनै पनि घटना हुन सक्छ, त्यसैले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! सदैव बाबाको यादमा, खुशीमा रहने गर। यसमा जो पार्ट जसलाई मिलेको छ उसले त्यो खेल्छ, त्यसमा हामीले के गर्न सकिन्छ? हाम्रो ज्ञान नै यस्तो छ- अम्मा मरे तो भी हलुआ खाना, मतलब ज्ञान रत्न लिनु। बाबा भन्नुहुन्छ- मानौं, यी बाबा पनि गए... तब तिमी बच्चाहरूलाई फेरि पनि ज्ञान त मिलेको छ- हामीले शिवबाबाबाट वर्सा लिनु छ, यिनीबाट त लिनु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यी सबै बच्चाहरू जति छन् मबाट वर्सा लिएर अरूलाई मार्ग बताउँछन्। तिमी बच्चाहरू अन्धाहरूको लट्ठी बन्नु छ, बाबाको परिचय दिनु छ। हरेक माथि दया गर्नु छ। तिमी यही पुरुषार्थ हो- यी विचरा दुःखी छन्, यिनलाई सुखको मार्ग बताऊँ। यस दुनियाँमा एक बाबा सिवाय अरू कसैले पनि सुखको मार्ग बताउन सक्दैनन्। मुक्तिदाता, दुःख हर्ता सुख कर्ता एकै हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ।

यहाँ कुनै पनि दुःखको कुरा हुनु हुँदैन, जेसुकै होस्। थाहा छ- तिमीहरूको मम्मा सेवाधारी सबैभन्दा नम्बरवन गायन गरिएको छ। उनका हातमा सितारा देखाइएको छ। वास्तवमा जगदम्बा मतलब मातेश्वरीले धेरै राम्रो सम्झाउँथिन्। उनले पनि भन्दथिन्- शिवबाबालाई याद गर। मलाई याद गर्नु छैन। मनमनाभव, मध्याजीभव- यी दुई अक्षर प्रसिद्ध छन्। बाँकी त विस्तार छ।

त्यसैले कुनै पनि हालतमा, कुनै पनि संशय कसैलाई आयो, यो के भएको, यस्तो किन भएको... भने उसले आफ्नै नोक्सान गरिदिन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई कुनै पनि हालतमा दुःखको महसुस आउनु हुँदैन। बिमारी भए पनि, जेसुकै भए पनि... यो त कर्मभोग हो। बाबा सँग सोध्यो- बाबा यो के हो? बाबा भन्नुहुन्छ- यो तिमी कर्मभोग हो। यदि ड्रामामा पहिले बताउने कुरा छैन भने म कसरी बताऊँ...! यी बाबा पनि साक्षी भएर हेर्छन्, त्यस्तै बच्चाहरूलाई पनि साक्षी भएर हेर्नु छ र बाबाको यादमा खुशीमा रहनु छ- हामी

ईश्वरका सन्तान हौं, ईश्वरका नाती र नातिना हौं। ईश्वरबाट वर्सा लिइरहेका छौं। वास्तवमा हामीलाई थाहा छ— मम्माले पनि ईश्वरको वर्सा लिँदा-लिँदै, शरीर छोडेकी हुन्। हामी हर एकले बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। सारा आधार पुरुषार्थमा छ। यो कुरा बच्चाहरूले पनि महसुस गर्न सक्छन्— हामी जति पढ्छौं त्यति उच्च पद पाउनेछौं। उच्च प्रिन्स बन्नेछौं। सूर्यवंशी पनि प्रिन्स र चन्द्रवंशी पनि प्रिन्स एन्ड प्रिन्सेस हुन्छन्। त्यसैले बच्चाहरूलाई पढाइ पढ्नु नै छ, जेसुकै भए पनि पढ्नु अवश्य छ। यस्तो कहाँ हुन्छ र— कसैका माता-पिता मरे भने बच्चाले पढाइ छोडिदिउन्, हुँदैन। त्यसैले तिमीले पनि पढाइ दिनहुँ पढ्नु छ। तिमीहरूले एक दिन पनि पढाइ छोड्नु हुँदैन, सेवा पनि हर हालतमा अवश्य गर्नु छ। हर समय बुद्धिमा उहाँ एक बाबा याद रहोस्। तिमीलाई उहाँले नै पढाइरहनु भएको छ र उहाँबाट नै वर्सा लिनु छ। उहाँले हाम्रो बुद्धिको ताला खोल्नु भएको हो। सारा ब्रह्माण्ड, सूक्ष्मवतन र फेरि सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान हाम्रो बुद्धिमा छ। यही ज्ञानद्वारा हामी चक्रवर्ती बन्छौं। यही नशामा, आनन्दमा रहेर सबैलाई यसरी नै सुनाउनु छ किनकि तिमी बच्चाहरू जो पक्का ब्राह्मण बनेका छौ, तिमीहरूलाई कुनै चिन्ता छैन। यसमा कोही उदास हुने, चिन्ता गर्ने कुरै छैन। यस्तो राम्रो अवस्था चाहिन्छ।

तिमीलाई थाहा छ— अन्त्यमा विजय हाम्रो नै हुनु छ, धेरै भन्दा धेरै वर्सा लिनको लागि आउँछन्। जे भए पनि, तिमी सेवाको वृद्धि भइ नै रहन्छ, केवल तिमी चालचलन दैवी हुनु पर्छ। कुनै पनि आसुरी गुण हुनु हुँदैन। कोही सँग लडाइँ गर्नु, झगडा गर्नु, रुखो बोल्नु वा केही लोभ-लालच, क्रोध... आदि यदि छ भने धेरै कडा सजाय खानु पर्छ। त्यसैले कसैलाई पनि दुःख दिनु हुँदैन। सबैलाई सुखको मार्ग बताउनु छ। कोही साना बच्चा छन्, चञ्चलता गर्छन् फेरि पनि थप्पड लगाउनु हुँदैन। उनीहरूलाई पनि प्यार सँग चलाउनु छ। घरमा पनि बडो युक्ति सँग चल्नु छ। कोही छन् जो यहाँ धेरै राम्ररी बुझ्दछन्, घरमा गएपछि मायाले हैरान गर्छ। यो पनि बाबा सम्झाउनुहुन्छ— बच्चे तुफान जोड सँग आइरहन्छ, दिनप्रतिदिन तुफान र विघ्न परिरहन्छन्, तिमी आत्तिनु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यो हाम्रो रुद्रयज्ञमा अथाह विघ्न पर्ने छन्, किनकि यो नयाँ ज्ञान हो।

कोही सोध्छन्— तिमीहरू शास्त्रलाई मान्छौ? उनलाई भन— हो, मान्छौं यी सबै भक्तिमार्गका शास्त्र हुन्। यो ज्ञान मार्ग हो। ज्ञानेश्वर बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। हामी पनि तपाईंलाई भन्दछौं— बाबालाई याद गर्नुहोस्। गर्ने नगर्ने तपाईंको इच्छा हो। अहिले नर्क हो, रावण राज्य छ। अब बाबा र स्वर्गलाई याद गर्नुहोस्। हामीले गंगामा स्नान त जन्म-जन्मान्तर गर्दै आर्यौं, फेरि पनि दुनियाँ पतित बन्दै आइरहेको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— केवल मलाई याद गर। जो यहाँको हो उसको संस्कार देखिन्छ, उसले तुरुन्तै बुझ्नेछ।

तिमी अहिले बेहदका बुद्धिमान हो। समझदारलाई बुद्धिमान भनिन्छ। तिमीले यसै नशामा रहनु छ। बाँकी चिन्ता लिने कुनै कुरा छैन, यो हामीले जानेका छौं— ड्रामा चलिरहेको छ। तिमीले भन्छौ— वाह! मम्मा जानुभयो! उहाँ एक्टर, अर्को एक्टर गर्न जानुभयो। यसमा अलमलिने, रुने, दुःखको आवश्यकता छैन। उनी कुनै उच्च सेवा गर्नको लागि गइन्। तिमी दिन प्रतिदिन उच्च बन्दै जान्छौ। कसैले शरीर छोड्यो भने पनि गएर उच्च सेवा गर्नेछ, त्यसैले बच्चाहरूलाई कुनै पनि दुःख हुनु हुँदैन। मम्मा त के सबै जान्छन्। हामीलाई

बाबाको पासमा जानु छ, हाम्रो काम छ बाबा सँग। सबैको काम बाबा सँग छ, मम्माको काम थियो बाबा सँग। अहिले उहाँबाट ज्ञान पाएर सेवा गरेर फेरि कुनै सेवाको लागि अर्को पार्ट खेलन गइन्। हामी साक्षी भएर देख्छौं। यस्तो होइन- मम्मा गइन्, फलानी गइन्, यी गइन्... अरे, आत्मा सेवाको लागि गयो। शरीर त सबै धुलोमा नै मिल्छ। त्यसैले कहिल्यै पनि बच्चाहरूले कुनै प्रकारको फिक्र गर्नु छैन। हो, यो सत्य हो- यो बाबाको स्टुडेन्ट जो थियो, ऊ धेरै राम्रो थियो। राम्ररी सम्झाउँथ्यो... यस्तो महिमा गरिन्छ। यदि कुनै पनि प्रकारको संशय आयो भने खत्तम भयो, पद भ्रष्ट भइहाल्छ। त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! कुनै प्रकारको फिक्र नगर। डाइरेक्सन जो मिल्छ अपनाउँदै जाऊ। यस्तो नसम्झ- यो के भएको? फिक्र उसलाई हुन्छ जसले बाबालाई र ज्ञानलाई भुल्दछ। तिमी बच्चाहरू सबै मास्टर नलेजफुल हौ। जसको जो पार्ट छ, त्यसमा हामी गर्ने के सक्छौं र?

अच्छा- राती त सबै यादमा बस्यौ, राम्रो कमाइ भयो। बाबा यहाँ आएर बच्चाहरूलाई हेर्नुहुन्छ, खुसी हुनुहुन्छ- यो बगैंचा बनिरहेको छ। अहिले ब्राह्मण छौं, यसपछि देवी-देवताहरूको बगैंचा बन्नु छ। अहिले यहाँ सबै पुरुषार्थी छन्। राम्रो फूल बन्ने कोसिस गरिरहेका छन्। काँडालाई फूल बनाउने शो गर्छन्। तिमीहरू यहाँ स्थिर भएर बस्नु छ। हेर, बाबा कति पक्का गराउनु हुन्छ। बाबाको फरमान मिलेको छ- केवल मलाई याद गर। कोही रोयो भने बाबा भन्नुहुन्छ- जिन रोया तिन खोया। बाबा हेर्नुहुन्छ- कोही ओइलाएको फूल त छैन? सबै महावीर छन्। यस्ता-यस्ता विघ्न त आउने नै छन्। ड्रामा हो, भावी हो। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे ज्ञान सिताराहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो दैवी चालचलन बनाउनु छ। कहिल्यै पनि लडाइँ गर्नु, झगडा गर्नु, रुखो बोल्नु हुँदैन, लोभ लालच राख्नु हुँदैन। कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। सबैलाई सुखको मार्ग बताउनु छ।
- २) कुनै पनि विघ्नमा संशय उठाउनु छैन, ड्रामाको निश्चित भावीलाई बुझेर खुसीमा रहनु छ, फिक्र गर्नु छैन।

वरदान:- सदा भरपुरताको अनुभूतिद्वारा टेढो मार्गलाई सीधा बनाउने शक्ति अवतार भव

सदैव शक्तिको, गुणको, ज्ञानको, खुशीको खजानाबाट भरपुर बन, तब भरपुरताको नशाले टेढो मार्ग पनि सीधा हुन्छ। यदि खाली हुन्छौ भने खाल्डो बन्छ र खाल्डोमा खस्नाले चोट लाग्छ। जो कमजोर र खाली हुन्छन् उनीहरूलाई संकल्पको चोट लाग्छ। शक्ति अवतार अर्थात् टेढोलाई सीधा गर्ने ठेकेदार। यस्तो ठेक्का लिनेहरूले कहिल्यै पनि टेढो मार्ग छ भन्न सक्दैनन्। यदि कोही खस्छ भने उसमा अटेन्शनको कमी छ वा बुद्धि भरपुर छैन।

स्लोगन:- रूहानी नशालाई धारण गर्नेवाला नै रूहानी गुलाब हो।